

[дз]

дз і | га
[дз]

кн і | га
[к][н]

дзиґа дзвін дзеркало ку-ку-ру-дза
гудзик дзвінок дзеркальце дзвін-кий

Любить дзиґа танцювати.

І вдень дзиґа вер-ти-ться. І вночі дзиґонька кру-ти-ться. Дзвінко дзеленчить.

Гудзик ди-ву-є-ться: «Яка ти, дзиґо, дзвінка!».

А ось дзиґа впала. Лежить — не ворухиться: «Нікому я не потрібна. Ніхто зі мною не грається».

Прийшло кошеня. Побачило дзиґу. Стало кошеня біля дзиґи і лапкою її крутить. Дзиґа знову почала швидко обертатися. І дзвінко сміятися.

Знову всі ми-лу-ю-ться дзиґою.

Гудзик

Кошеня

Дзиґа